

VAZ DIAS

KNIPSELSERVICE

Singel 91, Postbus 491
1000 AL Amsterdam
Telefoon 020-247276

Datum: 20 JAN. 1989

NRC HANDELSBLAD

Nederlands Dans Theater brengt werk van twee jonge gastchoreografen

Heimelijke ontmoetingen in het bos

147 75 77 156 = rec

Voorstelling: Nederlands Dans Theater. Premières: *Ouverturen* en *Tear in Time*. Choreografie: Mark Haim, Alida Chase; muziek: Wolfgang A. Mozart, Marjorie Lipari; decor, kostuums: Albert Diederik, Jane Dickson, Alida Chase; licht: Joop Caboot, Alida Chase; begeleiding: Nederlands Balletorkest o.l.v. Roelof van Driesten; solist: Rachel-Ann Morgan (mezzosopraan). Gezien: 19/1 Danstheater, Den Haag. Herhalingen: 20, 21, 27, 28-1 en 1 t/m 4/2 in Den Haag; 24-26/1 Rotterdamse Schouwburg; 9, 11, 12/2 Muziektheater, Amsterdam.

Door CAROLINE WILLEMS

Het Nederlands Dans Theater presenteert in het vijfde programma van dit seizoen werk van twee gastchoreografen: Mark Haim en Alida Chase. De eerste is hier een nieuw gezicht. Van Chase staat, sinds mei 1987, het ballet *In perfect Order* op het repertoire van het gezelschap. Beide jonge choreografen moeten het opnemen tegen 'keizer' Kylian, die met zijn *Lieder eines fahrenden Gesellen* (1982) de ongelijke strijd wint.

De Newyorker Mark Haim studeerde piano voordat hij zich op de dans richtte. Hij gaf les aan verschillende academies. Op het ogenblik leidt hij de *Compania de Danca de Lisboa*. Zijn ballet *Ouverturen* is gemaakt op de openingsmuziek van drie opera's van Mozart: *Le Nozze di Figaro*, *Così fan tutte* en *Die Zauberflöte*.

Het thema is blijheid: 'Genieten in het groot en in het klein'. *Ouverturen* is een vitaal werk met de heldere structuur van een Balanchine-ballet. Ook Haim be-

Ouverture: genieten in het groot en in het klein (foto Hans Gerritsen)

dient zich van het academisch idioom, dat hij afwisselt met nonchalante houdingen. In het eerste deel zijn de acht dansers individueel bezig met ruim genomen armbewegingen en grote sprongen. Daarna voegen gazen panelen zich tot een doorzichtig bos

waar verliefden elkaar heimelijk ontmoeten en jaloerse vetes worden uitgevochten. In het derde deel contrasteren de wat lossere bewegingen van de dansers mooi met een strakke muur van tl-licht. Vormgever Albert Diederik (Perspect Studio's) en lichtontwerper

Joop Caboot ondersteunen de luchtige creaties van Haim en Mozart.

In *A Tear in Time* vloeit een rood oog door een sleutelgat. Het is het kinderoog van Sabine Kupferberg — de inspiratiebron voor de choreografe — dat haar ouders bespiedt in de slaapkamer en waar zij daar ziet is lachwekkend. Alida Chase verdiepte zich in de 'body language' van een kind door drie maanden lang met haar zoon tje een balspel te spelen. Het resultaat is een soort stripverhaal dat doet denken aan een tuttig tekenfilm vol kindertjes met houterige gebaartjes en akelige stemmetjes. Marjorie Lipari schreef er vijf weelige, banale muziekjes bij, die op de band zijn opgenomen door haarzelf en drie Nederlandse musici. De liedjes werden ingezongen door onder anderen Kupferberg en de danser Shaun Amyot. Ondanks de magere choreografie zijn de individuele bijdragen van de dansers opmerkelijk, zoals Shaun Amyot, een paar energieke solo's en Joop Emile als swingende straatschrijver. Mooi is het decor van Amerikaanse beeldende kunstenaar Jane Dickson.

De avond begint met *Lieder eines fahrenden Gesellen* van J. Kylian. Hierin schrijft de choreograaf poëzie in beweging. Hiermee wordt niet bedoeld dat hij teksten van de Duitse dichter Rudolf Baumbach of Gustav Mahlers compositie zo voortreffelijk in dans weet uit te drukken. Kylian schept een eigen poëtische taal, die zijn tien dansers subliem vertolken. Van hen lijkt Fie Lummis als een ijl, onaards vazen door een luchtstroom te worden meegevoerd. Elke Schep ontwikkelt zich steeds meer een 'echte Kylian-danseres'.